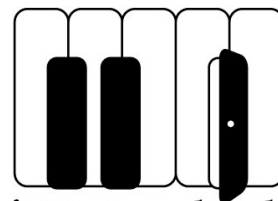

Programma

Kamermuziek

9 januari 2014, 12.30 uur

Stichting Vrienden
Kamermuziek

's-Hertogenbosch

Podium Azijnfabriek | Bethaniestraat 4 | 's-Hertogenbosch

Entree € 8,00 | Vrienden gratis

Aafje van Gemert | piano
Ellen van Beek | mezzosopraan

La Maja Dolorosa
Verliefdheid, afscheid en dood

R. Schumann
(1810-1856)

Frauenliebe und -Leben
Seit ich ihn gesehen
Er, der Herrlichste von Allen
Ich kann's nicht fassen, nicht glauben
Du Ring an meinem Finger
Helft mir, ihr Schwestern!
Süsser Freund, du blickest
An meinem Herzen
Nun hast du mir den ersten Schmerz getan

R. Schumann

Fantasie in C opus 17 voor piano solo
Deel 1: Durchaus phantastisch und
leidenschaftlich vor zu tragen- In
Legendenton

P a u z e

J. Sibelius
(1865-1957)

De eerste kus
Ingalill
Was het een droom?

E. Granados
(1867-1916)

La Maja Dolorosa I, II, III

G. Fauré
(1845-1924)

Automne
Adieu
Chanson d'amour

Robert Schumanns liefde voor Clara die wordt tegengewerkt door haar vader, levert een Fantasie op vol wanhopig verlangen met geheime liefdesboodschappen voor Clara. In het jaar dat hij de liederencyclus *Frauenliebe und -Leben* componeert, trouwt hij dan eindelijk met haar. Sibelius' donkere Finse nachten vertaald in muziek. Granados' dramatische Spaanse hartekreten in *La Maja Dolorosa* na de dood van een geliefde en Fauré's liederen over afscheid en verliefdheid. Kortom: Een heerlijk romantisch programma, mondeling toegelicht door de musici om u nog meer in de wereld van deze vier componisten te brengen.

Duo van Gemert & van Beek bestaat uit pianiste Aafje van Gemert en mezzosopraan Ellen van Beek. Zij leerden elkaar kennen op het Conservatorium van Utrecht, alwaar zij beide met succes hun Bachelor en Master diploma behaalden. Zij volgden hun solo opleidingen bij respectievelijk David Kuijken en Henny Diemer. In 2004 werden zij als duo aangenomen voor de Internationale Liedklas in Amsterdam onder Udo Reinemann; een jaar lang kregen zij masterclasses van vooraanstaande internationale zangers en liedbegeleiders zoals: Rudolf Jansen, Sarah Walker, Edith Wiens en Helmut Deutsch. In de twee jaren die volgden, legde Ellen zich toe op de opera; zij was lid van Opera Studio Nederland. Aafje ontwikkelde zich als solopianiste en werkte met verschillende zangers en instrumentalisten. Deze nieuwe ervaringen zorgden voor persoonlijke en muzikale groei, wat heeft geleid tot een actieve en geïnspireerde inzet voor hun eerste recitalprogramma in de zomer van 2007.

R. Schumann | *Frauenliebe und -Leben*

Seit ich ihn gesehen Sinds ik hem gezien heb, meen ik blind te zijn; waar ik maar mijn blik richt, zie ik hem alleen; als in wakend dromen zweeft zijn beeld mij voor. Uit het diepste donker breekt het licht door. Grijs en grauw is verder alles rondom mij. Met mijn zussen spelen, begeer ik niet meer. 'k Zou veel liever huilen, stil in mijn kamer.

Er, der herrlichste von allen Hij, de heerlijkste van allen, zo vriendelijk, o zo goed! Lieve lippen, klare ogen, heldere geest en sterke moed. Zie je daar, in blauwe diepte, licht en heerlijk staan die ster? Zo straalt hij ook aan mijn hemel; licht en heerlijk, groots en ver. Ga maar, ga je eigen weg. Ik wil slechts turen naar jouw schijn, slechts deemoedig daarnaar kijken, zalig en droevig zijn! Hoor maar niet mijn stille bidden voor jouw geluk; je mag mij, simpel kind, niet kennen, hoge ster vol heerlijkheid! Slechts de waardigste van allen mag jouw uitverkoorne zijn. En ik zal die nobele zegenen. Ik zal blij zijn dan en huilen; en al zou mijn hart ook breken, wat maakt het uit?

Ich kann's nicht fassen, nicht glauben Ik kan 't niet vatten, niet geloven, Een droom heeft mij vast misleid: Hoe heeft hij toch onder allen mij, arme, vereerd en verblijd? Mij was 't als had hij gesproken: "Ik ben voor eeuwig van jou" Mij was 't - ik droom vast ook nu nog, o nee, vergeet het maar gauw. O, laat mij dromend maar sterven, gekoesterd zacht aan zijn borst. De zaligste dood inslurpen in tranen van hemels genot.

Du Ring an meinem Finger Jij, ring hier aan mijn vinger, mijn gouden ringetje klein. Ik druk je devoot aan mijn lippen en aan mijn hart. De droom was afgelopen, waarin ik vredig kind mocht zijn. Ik was alleen nu, verloren in een lege, immense woestijn. Jij, ring hier aan mijn vinger, jij maakte voor 't eerst mij wijs. Hebt mij het oog geopend voor 's levens oneindige, hoge waarde. Ik wil hem dienen, hem steunen, hem toebehoren gans. Mijzelf aan hem geven en worden verlicht dan door zijn glans.

Helft mir, ihr Schwestern Help mij, mijn zusters, mooi mij te kleden, doe mij, gelukkige, nu een plezier, Wind mij bedrijvig rondom mijn voorhoofd nog van mirte wat bloeiende sier. Wanneer ik, blij en tevreden, bij mijn geliefde in de armen lag, altijd weer riep hij, mijn verlangend hart, ongeduldig om deze dag. Help mij, mijn zusters, help mij verdrijven een belachelijke angst. Ik wil stralend hem ontvangen, hem, de bron van mijn vrolijkheid. Ben jij, geliefde, nu mij verschenen, schijn jij dan, zon, nu echt op mij neer? Laat mij met eerbied, Laat mij met deemoed, laat mij nijgen naar hem, mijn heer. Strooi voor hem, zusters, strooi voor hem bloemen, reik hem ontluikende rozen aan, Maar jullie, zusters, groet ik met weemoed, blij jullie schare verlatend.

Süsser Freund, du blickest Lieve vriend, wat kijk je mij verwonderd aan; kunt maar niet begrijpen hoe ik huilen kan. Laat die natte parels - ongewone sier - blij en licht maar beven in mijn ogen hier. O, hoe bang mijn hart is, hoe vol vreugdegloed. Wist ik maar met woorden hoe ik het zeggen moet. Kom en leg je hoofd maar zacht hier aan mijn borst, 'k zal in 't oor je fluisteren al mijn genot... Snap je nu de tranen die ik schreien kan? Kun jij die niet zien dan, jij geliefde man? Blijf dicht aan mijn hart, ja, voel maar hoe het slaat, dat ik jou steeds dicht tegen mij aan druk. Hier vlak naast mijn bedrand krijgt de wieg haar ruimte. Zij moet stil verbergen straks mijn lieve droom. Komen zal de morgen waarop mijn droom ontwaakt, waaruit jouw beeltenis lief mij tegenlacht.

An meinem Herzen, an meinem Brust Hier aan mijn hart, hier aan mijn borst, jij, mijn verrukking, mijn kleine geluk! 't Geluk is de liefde, de liefde is geluk, Ik heb 't gezegd en neem 't niet terug. Ik dacht intens gelukkig te zijn, maar ben het nu pas. Slechts zij die zoogt, slechts die bemint het kind dat bij haar voeding vindt, Alleen een moeder weet pas echt wat liefde is en gelukkig zijn. O, wat beklag ik toch de man die moedergeluk niet voelen kan! Jij, lieve lieve engel, jij, jij kijkt mij aan en glimlacht daarbij.

Nun hast du mir den ersten Schmerz getan Nu heb je mij voor 't eerst verdriet gedaan; maar het was raak. Jij slaapt, jij harde, harteloze man, de slaap des doods. Dof staart nu de verlatene voor zich uit: de wereld is zwaar. Geliefd, ja, heb ik en geleefd, ik ben niet levend meer. Ik trek mij in mijn binnenste stil terug; de sluier valt! Daar heb ik jou en mijn vergaan geluk. Jij, mijn wereld!

J. Sibelius

Den första kyssten Aan de avondster, op de rand van de zilverwolk, vraagt het meisje zacht: "Zeg, avondster, wat denkt men in de hemel als wij de eerste kus aan onze liefste geven?" Het hemelskind antwoordt: "De engelen kijken vrolijk neer op de aarde; ze zien hun eigen zaligheid. De dood wendt zijn blik af en weent."

Säf, säf, susa Riet, ruis maar. Golf, stroom. En zeg, waar is de jonge Ingalill, zeg, waar vind ik haar? "Ze schreeuwde als een zwaan met gebroken vleugels en ze verdween in de zee. Vol afgunst keek men naar haar in Östanalid, dat ontnam haar de levensvreugde. Vol afgunst keek men naar haar goud en goed, naar haar hart zo jong en vol liefdesgloed. Met doornen stak men haar ogen, besmuikte men de leliedauw." Dan zing, kleine golf, betreur haar zingend. Riet, ruis maar, golf, stroom.

Var det an dröm? Was het een droom dat ik tijdenlang jouw zielsverwant was? Ik herinner het me als een voorbijgaand lied dat nog steeds vibreert. Ik herinner me een roos die jij me gaf, een blik zo teder en verlegen, een blinkende afscheidstraan. Was dat alles een droom? Een droom zo kort als het leven van een anemoon in een fris groene heide, wiens schoonheid haastig verdwijnt voor nieuwe bloemen. Maar vele nachten hoor ik een stem: "Verberg deze gedachte diep in je hart; het was je beste droom!"

E. Granados | La maja dolorosa - Het treurige meisje

Oh wrede dood! Waarom heb jij mijn geliefde gestolen? Ik wil niet zonder hem leven, want het is sterven zo te leven! Het is niet mogelijk meer pijn te voelen; in gespilde tranen bevindt mijn ziel zich. O God, breng mij mijn geliefde terug,

Oh liefde van mijn leven, nee, je bent niet gestorven. Hoe zou ik kunnen bestaan als het waar zou zijn? Ik, krankzinnige, wil je mond kussen! Ik wil nog meer plukken van jouw geluk. Ik ijl, ik droom; mijn geliefde bestaat niet. Om mij heen huilt de wereld en is triest, voor mijn verdriet is er geen troost. Naast dood en kou zal deze liefde altijd de mijne zijn.

Van die mooie liefde die mijn glorie was, bewaak ik vurig de gelukkige herinnering. Hij die mij heftig en waarachtig aanbad. Ik die mijn hele leven aan hem gaf. En nog eens duizend als hij zou willen. Want in de diepte van zijn liefde worden mijn angsten bloemen. En bij het denken aan mijn lief, overspoelen mij dromen van vroeger. Ik zag zijn ogen met heel zijn ziel op mij gericht. In de wereld ontwaarde ik nooit een diepere blik.

G.Fauré

Automne Herfst met je mistige hemel en hartverscheurende horizonnen. Met snelle zonsondergangen en bleke dageraden, ik zie je dagen gemaakt van melan-cholie, stromen als water uit een bron. Mijn geest, gedragen op de vleugel van spijt, -alsof het kan dat onze leeftijd wordt herboren- wandelt in dromen over betoverde heuvels, waar voorheen mijn jeugd lachte! Ik voel, in de heldere zon van een overwinnende herinnering, ongebonden rozen weer opbloeien tot een boeket en in mijn ogen komen tranen op, die mijn jonge jaren hadden vergeten in mijn hart!

Adieu Zoals alles snel sterft, zo ontsluit zich de roos en de veelkleurige mantel van de weilanden; De lange zuchten, de liefhebbenden, gaan op in vlammen! Met ziet in deze lichte wereld, sneller dan de golven van het strand, onze dromen veranderen, sneller dan de rijp op de bloemen, onze harten! Aan jou dacht ik trouw te zijn, wrede, maar helaas, de langste liefdes zijn kort! Ik zeg je, je charmes verlatend, zonder tranen, vlakbij het moment van mijn bekentenis; Vaarwel!

Chanson d'amour Ik hou van je ogen, ik hou van je voorhoofd, o mijn rebel, mijn schuw meisje, Ik hou van je mond, waar mijn kussen zich uitputten. Ik hou van je stem, van de vreemde gratie van alles wat je zegt. O mijn rebel, o mijn dierbare engel, mijn hel en mijn paradijs! Ik hou van alles wat je mooi maakt, van je voeten tot je haren, o jij, tot wie ik mijn geloften richt, o mijn schuw meisje, mijn rebel.

'S-HERTOGENBOSCH

Vrienden Kamermuziek 's-Hertogenbosch

U wordt Vriend voor € 100,- per jaar. Voor elke volgende bewoner op uw adres betaalt u € 60,-.

Uw aanmelding is meer dan welkom bij onze Vriendenadministratie

Sint Jacobstraat 13, 5211 LP 's-Hertogenbosch, 073 - 55 30 062, Rabo 11.62.41.608

Meer informatie: info@kamermuziekshertogenbosch.nl en www.kamermuziekshertogenbosch.nl

De rozen zijn
aangeboden door

Bloemsierkunst P. van Prooijen

Hinthamerstraat 202 - Tel. 073-6142226 - Fax. 073-6142226 - 5211 MX - 's-Hertogenbosch